

JUBILEUMSBERETNING

1865-1990

Tolga-Øs Sparebank

125 ÅR

FORORD

1990 er jubileumsår for Tolga-Os Sparebank. Den 6. mai er vi 125 år. Jubileet vil prege banken og miljøet omkring oss. Vi vil med styrke markere at vi fortsatt er en selvstyrt 125-åring med solid og sikker forankring i lokalmiljøet.

I jubileumsåret vil vi gjennom forskjellige tiltak understreke overfor våre kunder og eiere hvor viktig deres enestående oppslutning og lojalitet er for oss.

Vi markerer 125-årsjubileet blant annet med dette festskriftet som forteller om bankens opprinnelse, virksomhet og utvikling.

På vår henvendelse sa journalist Arne Nyaas ja til å utarbeide manuskriptet. Vi gjør oppmerksom på at 100-årsberetningen for Tolgen Sparebank, skrevet av bygdehistoriker John Holm, dels danner basis for tilbakeblikket på bankens første virkeår. I tillegg har Nyaas vektlagt andre forhold som belyser vår eldste historie.

Ved denne anledning var det viktig for oss å få fram sammenhengen mellom Tolgen Sparebank, Tolgen Privatbank A/S, senere Tolga Sparekasse, og Tolga-Os Sparebank.

Vi er sikre på at dette festskriftet på en fin og saklig måte forteller det meste om vår lange og rike historie.

Styret og forstandskapet

KJÆRE **SPAREBANKEN VÅR**

Det er en glede for oss å kunne gratulere Sparebanken med 125 års virke i og for bygdene våre.

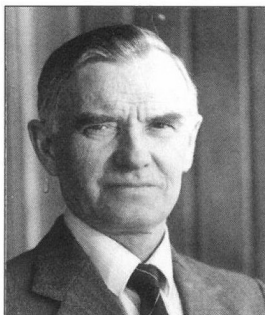
Vi er glade for å kunne gratulere en bank som har beholdt sin selvstendighet og lokale forankring. Sparebanken har opp gjennom tidene hatt en meget sentral plass i utvikling av bygdene og kommunene. Vi er ganske sikre på at denne posisjon vil bli enda viktigere i tiden som kommer. Det er derfor godt å vite at vi har en solid medspiller.

Sparebanken har på alle måter vært en aktiv medspiller i forbindelse med næringsutvikling. I mindre kommuner som våre, må vi alltid dra lasset sammen. Skal vi lykkes i å skape ny virksomhet og å beholde de virksomheter som vi har, må vi samarbeide.

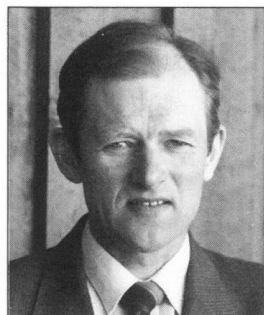
Med den sentrale posisjon Tolga-Os Sparebank har i Nord-Østerdal, tror vi den kan være en aktiv medspiller i en fortsatt utvikling av det regionale samarbeidet i kommunene.

Vi ønsker med dette Tolga-Os Sparebank lykke til med 125-års jubileet, og ser fram til et fortsatt godt og givende samarbeid.

OS KOMMUNE
Inge Kroken
ordfører

TOLGA KOMMUNE
Lars Buttingsrud
ordfører

Inge Kroken *Lars Buttingsrud*

125 TRAVLE ÅR

ET KORT TILBAKEBLIKK

Midtvinters, i januar 1864, griper ordfører Tore N. Røe i Tolgen herred penna og skriver til Kongen:

"Tolgen prestegjelds indvånere føler mere og mere savnet av en sparebank i sin midte og uagtet naboprestegjeldene Tønset og Røros ere forsynede med disse indretninger, så det kunde synes at Tolgen også ved disse kunde være hjulpen, er dog dette ikke tilfældet."

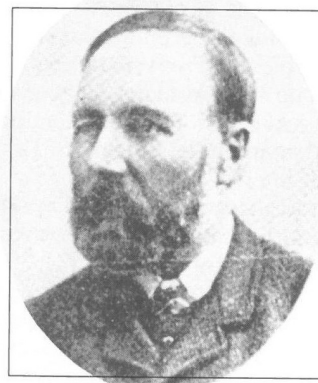
Videre skriver ordfører Røe: **"Det er videre så, at Tønset og Røros sparebanker-især den første, disponerer over flere tusinds spesidaler der er innsatt i dem, dels myndlingspenge, dels frå private i Tolgen, så man har fuld grund til at antage, at en sådan indretning, under god styrelse, meget vel vil kunne bestå i Tolgen, hvor saken desuten omfattes med megen interesse."**

At Tolgen prestegjeld også står i betydelig gjeldsforhold til nevnte sparebanker, er vist, uaktet den ved disse vedtaget som regel, at ansøkninger om lån frå andre, først da kan komme i betraktning, når lånsøker fra deres egen midte er fyldestgjorte, likesom Røros sparebank beregner 1/2 prosent større rente av låntakere utenfor Røros prestegjeld, hvilket ikke siger så lite for fattige låntakere.

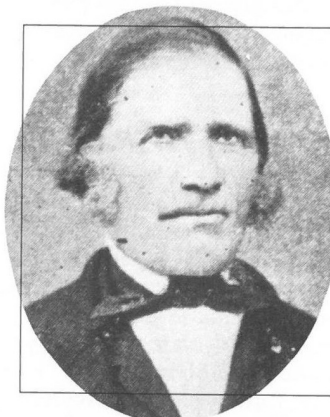
Idet undertegnede underdanigst tillater seg at vedlegge et av Tolgen kommunestyrelse vedtaget utkast til plan for den forønskede sparebank i Tolgen med avskrift av forhandlingsprotokollen angående nevnte korporasjons beslutning i saken, anbefales den til nådigst innvilgelse.

Underdanigst
T.N.Røe
ordfører "

8. mars 1865 bifalt "Den Kongelige Norske Regjerings Finans- og Told-Departement" planen for "Tolgen Prestegjelds Sparebank" og 6. mai 1865 begynte sparebanken sine inn og utlån. Det skjedde på garden Strand Øvre i Os sogn, med gardbruker Ole Iver Strand som regnskapsfører og kasserer. Kommune-styret hadde enstemmig vedtatt at sparebankens hovedsete skulle ligge i Os sogn, "på et sted som er bekvemt for alle tre sogn".

Gårdbruker og lærer Ole Iver Strand

Ordfører Tore N. Røe

Forhistorien

Da formannskapslovene ble innført i 1837, bestod Tolgen herred av tre sogn: Tolgen hovedsogn, Os sogn og Vingelen sogn. Loven sikret det kommunale sjølstyret, og ga representantene rett til å disponere over det meste av skatteinntektene. Kampen for å sikre folkets framtid og kår begynte. De første tiårene av 1800-tallet var preget av uår og krig. Pengevesenet kom helt i ulage, og landet var blokkert for innførsel av brødkorn. I 1813 falt Riksbankdaleren til en tolvtedel av sin opprinnelige verdi. Fjellbøndene måtte helt stole på sjølhusholdet. I tillegg slet mange med gjeld, penger de hadde vært nødt til å låne av private, mot pant i fast eiendom.

Men omslaget kom. I 1816 ble Norges Bank grunnlagt, og forholdene i pengevesenet ble mere stabile. En lov av 1824 slo fast at sparebanker kunne opprettes når et visst økonomisk grunnlag var sikret. Den første sparebanken ble stiftet i hovedstaden i 1822. I løpet av de 20 følgende årene kom det "lignende spareindretninger" i en rekke byer. Først ute i landdistriktene var Søndre Hedemarkens og Ringerike i 1835. Røros var relativt tidlig ute i 1842.

Gjennomføringen av formannskapslovene i 1837 skapte økt interesse også for sparebanker. I 1841 ble saken diskutert for første gang i Tolgen herredsstyre, senere i 1851 - men uten tilstrekkelig oppslutning. På samme tid led nye tiltak under mangel på lokal kapital. Ett eksempel var Rausjødalen setermeieri i 1856. Interessentene søkte Tolgen herredsstyre om kommunal garanti for et lån på 700 spesidaler i "Selskabet for Norges Vel". I tillegg fikk samvirketankens pionerer i Nord-Østerdal låne 500 spd. av Ole Evenstad i Storelvdalen. Behovet for en lokal bank innen prestegjeldet var så avgjort tilstede.

Første bankdag: 6. mai 1865

Gardbruker og lærer Ole Iver Strand var en kommunal foregangsmann. Sammen med andre gardbrukere fra Os, Vingelen og Tolgen kjempet han fram den lokale sparebanken. Nødvendige midler til sparebankens grunnfond måtte sikres, minst 300 spd. Forhåndstegningen ga følgende resultat: Os sogn 202 spd. og 24 sk. fordelt på 156 innskytere, Tolgen sogn 52 spd. og 12 sk. fordelt på 55 innskytere og Vingelen sogn 75 spd. og 36 sk. fordelt på 88 innskytere. Til sammen 329 spd.

og 72 sk. I møte den 21. desember 1863 behandlet kommunestyret sparebank-planen som var utarbeidet, og vedtok denne. Samtidig garanterte kommunestyret for minst 300 spd. til bankens grunnfond, og ordfører Tore N. Røe fikk beskjed om å sende søknad til Kongen.

8. mars 1865 ble, som nevnt, planen for Tolgen Prestegjelds Sparebank godkjent av myndighetene, og 18. april 1865 innkalle ordfører Tore N. Røe innskyterne til forstandermøte på Osgarden hos Ole O. Øvergård. Av 299 bidragsyttere møtte 99. Frammøtet ble betegnet som meget godt. Forstandermøtet bestemte at direksjonen (styret) i banken skulle bestå av fem medlemmer fordelt mellom prestegjeldets tre sogn: 3 medlemmer fra Os sogn, 1 medlem fra Tolgen sogn og 1 medlem fra Vingelen sogn.

Valget resulterte i følgende navn:

Os Sogn:	Skolelærer og gardbr. Esten I. Os
	Gardbruker Hågen P. Gjeltén
	Gardbruker Tore Vangsgjeltén
Tolgan sogn:	Gardbruker Semund Dølgård
Vingelen sogn:	Gardbruker Rasmus N. Røe

29. april 1865 hadde direksjonen sitt første møte, på garden Spellmoen. Esten I. Os ble valgt til formann og Hågen P. Gjeltén til nestformann. For øvrig ble det bestemt at lån skulle tilbakebetales med avdrag og renter i løpet av 5 år. I tillegg ble det oppnevnt menn til å attestere vekselobligasjoner.

Gardbruker Ole Iver Strand ble tilsatt som regnskapsfører og kasserer. Han sa seg villig til å utføre arbeidet uten lønn de 3 første årene. Strands arbeidsår i sparebankens tjeneste ble mange. Han fungerte som regnskapsfører og kasserer fra bankens grunnleggelse til 1. juli 1895.

6. mai 1865 ble merkedagen for Tolgen Prestegjelds Sparebank, senere Tolga-Os Sparebank. Da første virkedag var omme, hadde Ole Iver Strand mottatt 279 spd. til grunnfondet, mens det totalt første driftsår ble innbetalt 327 spd. til nevnte grunnfond. Med andre ord, en meget god start for den lokale sparebanken.

En foregangsmann

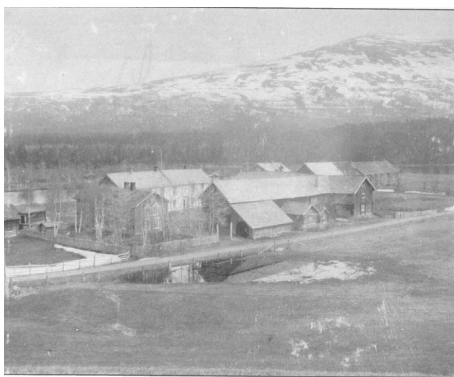
Iflg. Per M. Nordvang var Ole Iver Strand (1827 – 1905) "den sjølskrevne føreren for alle dei gode mennesker og stivlynde viljekragger" som arbeidet til fellesskapets beste i siste halvdel av forrige århundre.

I boka "Kommunejubileet 1837-1937" gir Nordvang følgende beskrivelse av Ole Iver Strand, som i perioden 1879 til 1893 også var ordfører i kommunen:

"Det var inga lett opgave for det enno forholdsvis unge Tolgen herredstyre å styre dette vidstrakte heredet. Det var mange krevande opgaver å løyse. Synet stod bygdevis sterkt krevande og skiljande. Men sparesynet var det sterkaste, og det var vanskelig nok å arbeide fram ei god sak. Vegane i det store heradet var dårlege. Få og dårlege bruer. Og samkveme millom dei ymse bygdelaga fanst mest ikkje.

Kvart bygdelag var eit samfund for seg sjølv både i økonomi, skikk, sed og målføre. Det var ikkje lett å samle dette sjølvbergande, sjølvhevdande synet inn under ei vilje i sams arbeide for eit større samfund enn dette einskilde, vesle grendesamfunnet. Den som skulde vera ordførar måtte eige både evne, viljestyrke og vyrdnad.

Det åtte Ole Iver Strand. Han var sterk nokk og vyrd nokk til å vera den sjølvskrevne føreren for alle dei gode menner og stivlynde viljekraggar, som han hadde med seg i denne arbeidsrike perioden."

Strand Øvre i Os sogn.

Siste halvdel av 1800-tallet bød på mange og store utfordringer for lokalsamfunnet. Den største oppgaven var utbedring av de offentlige vegene i herredet. Lett gikk det ikke. Omtrent bestandig ble det nedsatt en kommunal komité, som ofte konkluderte med at de ulike prosjektene ikke

kunne innvilges. Viljen var der nok, men evnen kunne ikke alle gang strekke til, skriver Per M. Nordbvang. Eksempelvis går det fram av en søknad fra 1852 at vegforbindelsen fra Sømådalen til Holøydalen på den tida bare var framkommelig for folk til fots eller på hest. Men smått om senn skjedde det endringer til det bedre:

Inndelingen av rodelagte veger skjedde i 1857. I 1868 vedtok Stortinget bygging av Rørosbanen (åpnet for trafikk høsten 1877). Ny bru over Glåma ved Os ble bygd i 1882, mens nybrua over Glåma på Tolga ble ferdig i 1888.

Viktige forandringer

I juni 1887 kom det ny sparebanklov, og Tolgen Prestegjelds Sparebank var nødt til å revidere sin opprinnelige plan. Arbeidet bød på store problemer for komiteen som ble nedsatt. Det var uenighet om antallet i forstanderskapet og fordelingen mellom sognene. Med andre ord et stemmerettsspørsmål. Forandringen ble vedtatt av forstanderskapet i 1890 og godkjent av departementet samme år. Det nye forstanderskapet skulle nå bestå av 15 fra Os, 6 fra Tolgen og 6 fra Vingelen, til sammen 27 representanter.

I juli 1910 bestemte forstanderskapet at overskudd og tap skulle fordeles etter følgende forhold: Os sogn 31/61, Tolgen sogn 15/61 og Vingelen sogn 15/61.

Da Ole Iver Strand fratrådte som kasserer og regnskapsfører i 1895, ble han behørig takket for sin store innsats. Også i rene kroner. Forstanderskapet bestemte at Strand skulle få et årlig gratiale på 50 kroner for sin innsats gjennom 30 år.

Året etter flyttet banken til Os stasjon. Først til kommunelokalet Fram, i 1897 til eget nybygg (Georg Ryes gard).

Krigsår og problemer

Første verdenskrig 1914 – 1918 snudde mangt og mye på hodet. Krigskonjunkturen satte sitt preg på næringslivet, og behovet for kapital steg. Nye former for utlån ble innført i 1916, kassakreditt og aksjer. Sjekken kom som betalingsform. Etter 50 års drift i 1915 hadde Tolgen Prestegjelds Sparebank en forvaltningskapital på 783 400 kroner. Siden starten 6.mai 1865 hadde sparebanken hatt en jevn og sikker framgang.

Verdenskrigen resulterte i et stort press på bankene. Innskyterne ville sikre seg kontanter til matkjøp, særlig i byene. Også i Nord-Østerdal og Røros-distriktet hadde sparebankene større uttak enn vanlig. Fjerde august 1914 kommer pålegget fra Finansdepartementet om maksimum 50 kroner i uttak per uke for hver bankkunde. Samtidig får låntagerne en måneds ekstra utsettelse på betaling av forfalne terminer.

Ved verdenskrigens slutt hadde prisnivået steget kraftig. Store prosjekter skulle realiseres, og lånebehovet var stort. I 1920 steg rentefoten for kortsiktige lån til 7 prosent.

Høgkonjunktoren som startet under krigen var likevel på retur. Det gikk mot nedgangstider og konkurser. Også innen bankvesenet. Offentlige gjeldsordninger kom i stand, og førte til store tap for bankene. Ett eksempel belyser godt nedgangen i realverdi: I 1921 var prisen på en favn bjørkeved 60 kroner. Året etter kostet samme vedfavn 10 kroner. Og nesten ingen hadde råd til å kjøpe!

Tolgen Sparebank tok seg likevel råd til å flytte inn i nykjøpt bankbygg på Os. Det skjedde i 1921 da banken kjøpte garden "Sundstad" av Jon Iv. Bækken for 32 000 kroner. Det gamle bankbygget ble solgt til forhenværende bankkasserer Hans Rye for 12 000 kroner

Tolgen Privatbank A/S

I januar 1917 dukker en ny bank opp på arenaen. Bak Tolgen Privatbank står Ola O. Eide frå Tolga, Nils Bakken frå Hodalen og Iv. Aashaug frå Vingelen.

Initiativet skyldes i hovedsak lang avstand og tungvinte kommunikasjoner til Tolgen Sparebank på Os, som svarer på utspillet med å stable på beina ei forsøksordning med kontordag hver lørdag på Tolga og i Vingelen. Et annet forhold bak etableringen av Tolgen Privatbank, var trolig et reelt håp om å skaffe Tolgen Sparebank konkurranse. Pengeforbruket i tida var økende, enda et moment for å starte en ny bank.

Protokollene viser at styret eller "direksjonen" som det het den gang i Tolgen Privatbank, hadde hyppige møter i startfasen. Det første direksjonsmøte ble holdt

20. januar 1917. For "utlaan" ble det vedtatt følgende rentesatser: 6 mnd. vekselobligasjon - 6 prosent, små vekslar - 6 prosent, aksepter - 6 prosent, pante-obligasjoner

- 5 1/2 prosent og, kassakreditt 6 1/2 prosent. For "indlån" var rentesatsene noe lavere.

På et tidlig tidspunkt i privatbankens liv ble det søkt om lån fra folk i omkringliggende bygder, blant annet frå Tynset. Overskuddet i bankens andre driftsår (1918) var på 3469 kroner. Samme år ble det innkjøpt 100 stk. sparebøsser til utdeling i hjemmene.

Ved inngangen til bankens tredje driftsår var aksjekapitalen på 42 900 kroner og forvaltningskapitalen på 289 686 kroner. Samme år foreslås aksjekapitalen økt til 120 000 kroner, med annonsering i Østerdølen, Fjell-Ljom og Dovre.

I 1919 ble Ivar Eide ansatt i banken. I 1929 tiltrer Eide ny stilling i Tolgen Sparebank, hvor han fratrer i 1960, etter 31 års trofast tjeneste.

Frå direksjonsmøtet 25. september 1924 kan det nevnes at Tolgen Skogeierforening søkte Tolgen Privatbank om forskudd på 20 000 kroner, da skogeierforeninga regnet med å omsette 10 000 jernbanesviller kommende vår.

To år senere måtte privatbanken søke Røros Sparebank om et lån på 10 000 kroner. Årsaken var pengemangel. Som garanti deponerte Tolgen Privatbank 20 Borregaard-aksjer.

Eiendommen Bergset (bildet) i Tolga sentrum var stedet for Tolgen Privatbank A/S, som leide kontorplass i våningshuset til Olaf Kristoffersen Berg.

Tolga Sparekasse

I 1933 gikk Tolgen Privatbank A/S over til å bli Tolga sparekasse. Samtlige styremedlemmer var til stede på møtet den 20. oktober sammen med overrettsakfører Ivar Moen. Sistnevnte redegjorde

for sine forhandlinger med Bankinspeksjonen. Styret vedtok å sende følgende skriv til "aksjonærene".

"Tolgen Privatbank Å/S akter etter vurderingsforretningsforretning foretatt under ledelse av bankinspektør Frihagen å søke aksjonærenes samtykke for overgang til autorisert sparebank, som vil by fordeler derved at det bl.a. vil bli lettere å beholde og få innskudd av offentlige og halvoffentlige midler. Såfremt bankens aksjonærer gir sin tilslutning til at Tolgen Privatbank Å/S går over til Sparebank, har bankinspeksjonen gitt sitt samtykke dertil og foreslått som firmanavn: Tolga Sparekasse.

I henhold til vurderingsforretningene og bankinspeksjonens avgjørelse tilbys aksjonærene for hver aktie et grundfondsbevis stort kr. 38,- i den nye sparebank og som vil bli tilbakebetalt så snart sparebankens eget fond har nådd sådan størrelse at utbetaling kan skje."

Generalforsamlingen ble bestemt til 11. november 1933 i Vidarhheim.

Akkord for Tolgen Sparebank

På samme tid som Tolgen Privatbank går over til sparebank, strever Tolgen Prestegjelds Sparebank i hard økonomisk motbakke. I Østerdalen er det mange sparebanker som må innstille. Dette skaper uro blant innskyterne, og flere sier opp sine konti.

Siden starten 6. mai 1865 hadde banken vært ledet av et forstanderskap på opprinnelig 24 medlemmer, så 27, senere 16 med 4 fra Vingelen, 4 fra Tolga og 8 fra Os. Styret bestod av 5 medlemmer med 1 fra Vingelen, 1 fra Tolga og 3 fra Os.

I det økonomiske uføret først på 1930-tallet, så bankstyret ingen annen utveg enn å søke om offentlig akkord. Søknaden ble stadfestet av Nord-Østerdal Skifterett 12. oktober 1933, og overrettsakfører Ivar Moen, lensmann Jon Østgård og gardbruker Ingulf P. Os ble utnevnt til akkordstyre med førstnevnte som formann.

I sin innberetning finner akkordstyret grunn til å minne om at Tolgen herred fra 1. juli 1926 ble delt i to herreder, Os og Tolga. Videre at bankens likviditet aldri hadde vært god, og at "forholdet har forværret sig de to siste år før innstillingen da banken har måttet selge av kassereserven for å tilfredsstille innskytternes uttak". Videre påtaler akkordstyret følgende:

"Akkordstyret må påtale at banken under

høikonjunktoren og den lave kroneverdi i årene etter verdenskrigen i for høi grad bandt sine midler i engagements med Dalsbygdenes Elektrisitetsverk i Os og dets interesser, samt Tolgen kommune som i 1922 fikk innvilget et kassakreditlån stort kr. 50 000,- og i 1924 et lån stort kr. 20 000,-, istedetfor å sikre seg en større kassareserve av lett realisable sikre verdipapirer". Akkordstyret fant likevel ingen grunn til å oversende sin innberetning til påtalemyndighetene.

Akkordforslaget ble vedtatt av innskyterne den 3/9-34. Sammen med uprioriterte kreditorer fikk innskyterne 67,5 prosent av sitt tilgodehavende. Av dette gikk 12,5 prosent til et garantifond.

De første årene etter akkorden var vanskelige å komme igjennom. Likevel gikk banken med små overskudd hvert år. Ved inngangen til krigen i 1940 hadde banken 505 000 kroner i innskudd og utlån på 347 000 kroner. Fem år senere var innskuddsmassen 1 350 000 kroner, mens utlånene utgjorde 553 000 kroner. Av sistnevnte sum var cirka 300 000 kroner anbrakt i statsobligasjoner.

Sammenslutning

Tolgen Sparebank befester sin stilling i årene etter krigen, med jevn og sikker vekst. Behovet for lånemidler er derimot stort, og det er ikke alltid at banken kan imøtekomme dette.

Bør sparebankene i Nord-Østerdal slå seg sammen? Spørsmålet dukker opp i 1960, og saken utredes. Sterk trang til sjølstendighet, lokal patriotisme og vilje til å bestyre sitt eget bo er hovedårsakene til at det blir med tanken.

I jubileumsåret 1965 skjer det derimot store ting, Både innenbankstrukturen og i kommunesammenheng.

I april har Tolga og Os kommunestyre fellesmøte i Vidarheim. Flertallet bøyer av for Skeikomiteens innstilling, og med 23 mot 11 stemmer blir det bestemt at Tolga og Os skal slå sine "pjalter" sammen fra 1. januar 1966. Videre vedtar flertallet (26 mot 8) at navnet på felleskommunen skal være Tolga-Os.

I 1965 fører også Tolgen Sparebank og Tolga Sparekasse vennskaplige og fortrolige forhandlinger om sammenslutning av bankene. «Ved å gå sammen, vil vi bedre kunne utnytte mulighetene for økt kapitaloppsamling, få en mer effektiv utlånsvirksomhet, og være i stand til å yte våre kunder bedre service. I erkjennelsen av nevnte forhold, og ledet av ønsket om å tjene våre distrikters interesser på beste måte, har forhandlingene ført til at sparebankene sluttes sammen fra 31.12-1965 under navnet

Tolga – Os Sparebank. Banken får sitt hovedkontor på Tolga og avdelingskontor i Os i Østerdalen med daglig ekspedisjon som før, heter det i Tolga-Os Sparebanks årsberetning for 1965.

Verken Tolga kommunestyre (i møte 31/5-1965) eller Os kommunestyre (i møte 16/6-1965) hadde vesentlige innvendinger mot banksammenslutningen lokalt. Os kommunestyre påpeker derimot at valgmøtene bør holdes vekselvis på Tolga og Os, og at valg av tillitsmenn bør skje uten hensyn til hvor de bor i den nye kommunen.

Banksammenslutningen er en realitet fra 1/1 - 1966 etter vedtak i Tolga Sparekasses og Tolgen Sparebanks respektive forstanderskap 9. september året før. Begge forstanderskap bestemmer at "Tolga Sparekasse skal overta Tolgen Sparebank og endre sitt navn til Tolga-Os Sparebank". Kunngjøringen i Norsk Lysingsblad undertegnes av de respektive bankers for menn i forstanderskapene, Erling Østgård for Tolga Sparekasse og Martin Nyvoll for Tolgen Sparebank. Det bør nevnes at ordet "overta" ble benyttet av rent banktekniske årsaker. Videre ble det vedtatt at grunnfondet i tidligere A/S Tolgen Privatbank kr 39 444,- med tillegg av 3 prosent renter frå 1/5-34 til 1/1-66, kr 37 471,- skulle tilbakebetales til bidragsyterne. Det blir slått fast at banken skal ha et forstander skap på 16 medlemmer med 8 varamenn. Forstanderne skal velges for 4 år, varamennene for 1 år. Videre blir det vedtatt at bankstyret skal bestå av 5 medlemmer (valgt av forstanderskapet), i tillegg banksjef. 3 av medlemmene i styret skal være bosatt i tidligere Tolga kommune, de øvrige 2 i tidligere Os kommune.

Her bør det innskytes at styret i jubileumsåret 1990 består av to personer fra hver kommune, en representant fra de ansatte, i tillegg banksjefen, til sammen seks. Dagens fordeling i forstanderskapet er åtte fra Os, åtte fra Tolga og fire fra de ansatte.

En av forutsetningene for banksammenslutningen mellom Tolgen Sparebank og Tolga Sparekasse, var at ansatte i begge banker skulle ha rett til å fortsette i den nye sparebanken. Heller ingen skulle gå ned i lønn.

For øvrig var 1965 et meget godt år, både for Tolga Sparekasse og Tolgen Sparebank. Pr. 31/12-64 hadde bankene til sammen en forvaltningskapital på 10,6 millioner kroner. Pr. 31/12-65 var forvaltningskapitalen på 12,4 mill.

kroner. Tilsvarende tall for utlån var henholdsvis 4,2 og 4,4 millioner kroner. I 1965 hadde bankene til sammen et overskudd på 103 407 kroner.

Gardbruker Iver Jordet blir første styreformann i Tolga-Os Sparebank. De øvrige i bankstyret i 1966 var: gardbruker Ola E. Øvergård, nestformann, gardbruker Odd Skogstad Østgård, tannlege Alf N. Bakken, gardbruker Ola E. Gjeltén og banksjef Jarne Koksvik.

Solid økonomisk vekst.

Det er en sterk og bunnsolid jublant som runder 125-årsmerket 6. mai 1990. I primærkommunene har Tolga-Os Sparebank enestående oppslutning og lojalitet. Særlig viktige har 80-årene vært. Uten å nøle har lokalbanken vist alle "friere" på dør.

Økonomisk vekst har preget Tolga-Os Sparebank i alle år siden 1965. I 1967 passerte forvaltningskapitalen 15 millioner kroner. Innskuddsveksten samme år økte med 1,8 millioner kroner. 93 kontrakter for skattefri sparing ble opprettet med samlet kontraktbeløp på 1,4 millioner kroner. Den skattefrie spareordningen ble en suksess samme år som den ble innført. I 1967 var også låneetterspørselen stor.

I 1968 innføres ny oppgjørs- og driftskredittordning for landbruket, og pågangen i Tolga-Os Sparebank viser stor interesse for nyordningen blant gardbrukere i distriktet.

Årene 1970 og 1971 preges av stor låneetterspørsel. I 1971 behandler banken 301 lånesøknader, og innvilger lån for 6,5 millioner kroner. Samme år øker forvaltningskapitalen til 24,3 millioner kroner. Bankens har ved utgangen av året 6 funksjonæren.

I 1974 kommer inflasjonspresset med prisstigninger på inntil 10 prosent og nedgang i realverdien. Men fortsatt er byggevirksomheten stor i distriktet. Tolga-Os Sparebank kan med tilfredshet konstatere økning i forvaltningskapitalen til totalt 33,6 millioner kroner. Bankens går over til EDB-behandling.

10 år etter sammenslutningen, i 1975, er veksten fortsatt god. Det bevilges lån for 12,2 millioner og forvaltningskapitalen øker med 7,4 millioner til 41 millioner. Det jobbes seriøst med planer om nytt bankbygg på Tolga og nybygg på Os.

1977 går over i historien som et rekordår. Økningen i innskuddsveksten er på hele 14,1 million og forvaltningskapitalen passerer 65 millioner kroner. Bankinspeksjonen gir tillatelse til å opprette filialer med ukentlige kontordager i Dalsbygda og Vingelen. I 1978 strammer myndighetene til og innfører delvis lånestopp.

Tolga-Os Sparebank kan likevel bokføre lån på totalt 42,2 millioner. Sammen høst åpner banken filial i Dalsbygda, og spaden settes i jorda for nybygget på Os.

Ny filial i Vingelen åpnes 4.april 1979, og 15.mai er det innvielsesfest for banken på Os. Forvaltningskapitalen øker til 89,9 millioner samme år

I 1980 behandler styret 509 lånesøknader, og utlånene totalt øker til 58,7 millioner. Samme år passerer forvaltningskapitalen 100 millioner til totalt 107,6. På høstparten flytter banken inn i nyrestaurerte lokaler i Vingelen. På Tolga er bygginga av nybanken i full gang.

Festivitas preger 1981. 29.juni innvies nybanken på Tolga, og 4.september inniterer banken til stor fest i Vidarheim (se for øvrig eget kapittel om byggeprosjektene).

I 1982 kan styret med tilfredshet konstatere at forvaltningskapitalen de siste 5 årene har økt med 108 prosent. Årets "notering" er på 132,7 millioner. Det jobbes godt og aktivt i Tolga-Os Sparebank. Ingen ting tyder på nedgang, snarere tvert om.

207,5 millioner blir resultatet i 1985. I 1986, samme år som ny banksjef tiltrer, bokføres 225 millioner kroner. Resultatet i 1987 er bemerkelsesverdig. Hele 328 millioner kroner, som tilsvarer ei økning fra året før på 45,8 prosent. Tolga-Os Sparebank fyker opp på andreplass i landssammenheng.

Avisomtalen er store.

I 1988 tar banken i bruk nye og utvidede lokaler på Os etter investeringer på 3 millioner kroner. I Vingelen skjer det samme, og på Tolga er det ombygging og utvidelser. Forvaltningskapitalen bokføres til 411,5 millioner.

At 125-årsjubilanten er "oppegående" og høgst vital, viser siste års innsats i Tolga-Os Sparebank. 10 april 1989 etablerer banken eget avdelingskontor på Tynset med 3 ansatte, og tilstrømningen av kunder blir langt større i løpet av året enn banken regnet med. Etableringen resulterer i nye kunder fra Tynset, Alvdal, Folldal, Rendalen og Stor-Elvdal.

*Fra
åpningen
av nyban-
ken på
Tolga 29.
juni 1981.
Egil Stor-
bekken
underhol-
der.*

Ved årsskifte 1989/90 er forvaltningskapitalen på 430,7 millioner kroner. Kommunevis er fordelingen over innskudd og utlån denne:

	Innskudd	Utlån
Os	130,5 mill	110,0 mill
Tolga	134,5 mill	75,7 mill
Tynset	41,8 mill	49,6 mill
Alvdal	1,4 mill	15,2 mill
Folldal	1,1 mill	3,4 mill
Rendalen	0,8 mill	2,6 mill
Engerdal	2,6 mill	6,7 mill
Stor-Elvdal	0,5 mill	1,3 mill
Røros	2,2 mill	10,4 mill
Totalt	315,5 mill	274,9 mill

Aktiv byggeperiode

Tolga-Os Sparebank sterke økonomiske vekst siden 1966 hadde ikke vært mulig uten bankens målbevisste satsing på bedring av de ansattes arbeidsvilkår. I løpet av 1970-og 1980-årene har banken investert millionbeløp i nye banklokaler. Investeringene har kommet samtlige avdelinger til gode.

De første byggeplanene for nytt bankbygg på Tolga og nytt forretningsbygg på Os ble inngående diskutert allerede i 1975.

Os-prosjektet ble realisert i løpet av 1979, mens det nye bankbygget på Tolga ble innviet i 1981. I mellomtiden åpnet banken ny filial i Dalsbygda 29.august 1978. Samme dag startet gravingen for nybygget på Os.

29.august 1978 ble derfor på flere måter en merkedag for Tolga-Os Sparebank. Skulle banken fortsette sin vekst og utvikling, var det helt nødvendig med tidsmessige lokaler.

Dalsbyggingene hilste filialen med glede og stor oppslutning, og byggearbeidet på Os var i gang. Året etter, 15.mai 1979, går flaggene til topps på Os-torget. Tolga-Os Sparebank og Os Landhandel tar i bruk sitt nye forretningsbygg. For banken er investering på 1,4 millioner kroner, og med Os Postkontor som leietaker. En stor festdag ble det, med flere hundre som takket ja til å være med på innvielsesfesten. Lovordene som ble bygget og banken til del, lovet godt for framtida. I februar 1988 er det igjen festivitas på Os. Banken tar da i bruk 110 kvadratmeter ekstra og med ny kantine i andre etasje. Etter innvielsesfesten på Os i 1979,

kunne banken rette kreftene inn mot nytt bygg på Tolga hvor tomtespørsmålet gikk mot sin løsning. Det var likevel vingelsingene som kunne feire først. 4. april 1979 åpner banken filial i Vingelen Sanitetsforenings lokaler. Oppholdet er blir nærmest for en gjesteopptreden å regne. Høsten etter, 17. november 1980, flytter banken ned på "Bua" og inn i nyrestaurerte og tidsmessige lokaler med Vingelen Forbruksforening som hyggelig vertskap. Åtte år senere, 29. februar 1988, går flyttelasset over i Vingelen Utleiebygg.

For de ansatte og bankens kunder på Tolga ble 29. juni 1981 den store festdagen. Etter mange års arbeid kunne endelig det nye hovedkontoret tas i bruk. Banksjef Jon Langørgen håndhilste på anslagsvis 700 personer på åpningsdagen, og Tolga Skolemusikk skapte rene 17. mai stemningen. For banken betød nybygget investeringer på totalt 4 millioner kroner.

Foreløpig siste investering for Tolga-Os Sparebank er avdelingskontoret på Tynset med 3 ansatte. 10. april 1989 kunne banksjef Bjørnar Kristiansen ønske publikum velkommen til nyoppussede lokaler på Tron-Torget.

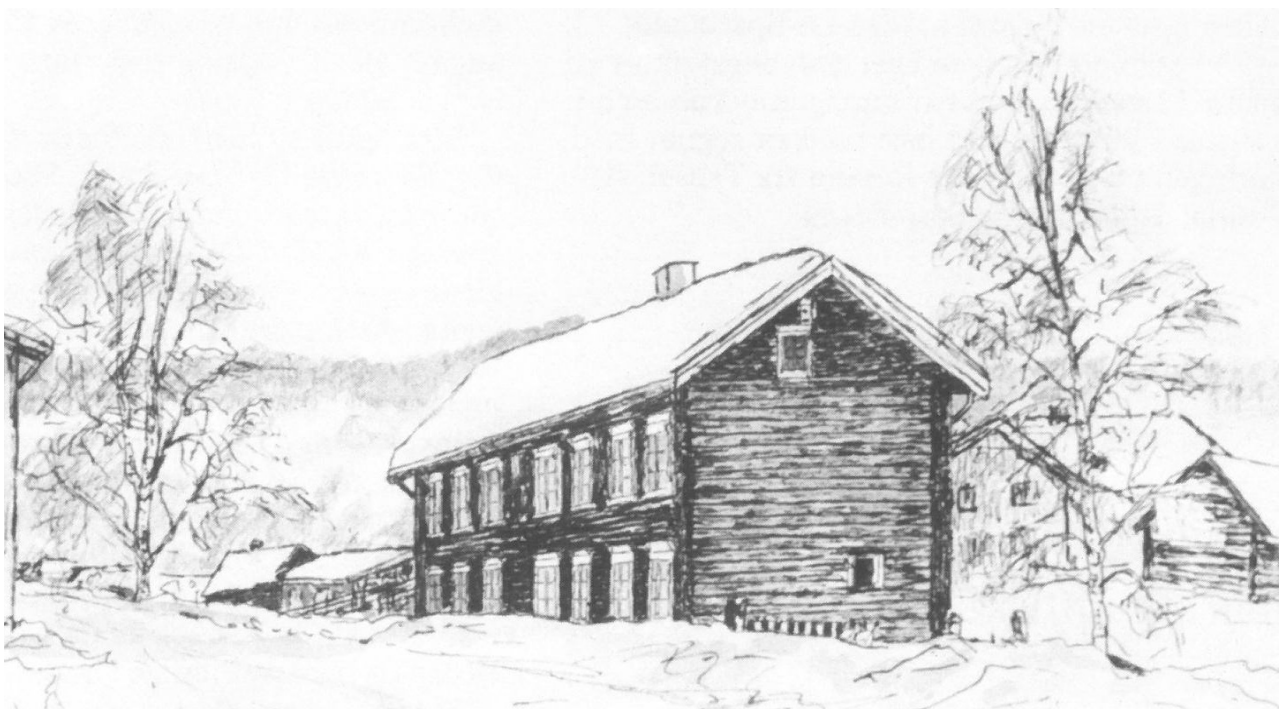
Vedtaket om å opprette egen avdeling på Tynset, fattet forstandskapet 13. april 1988. Beslutningen ble tatt i et tid med nedleggelser og oppsigelser av ansatte i bankvesenet generelt. Forstandskapets viktigste argument for å opprette egen avdeling på Tynset, var hensynet til bankens mange kunder i området. Etableringen har allerede blitt meget godt mottatt blant publikum.

Sterk og sjølstendig 125-åring

"Ikke rør banken vår!" Utsagnet beskriver godt den holdningen innbyggerne i Os og Tolga kommuner har til lokalbanken. I løpet av 80-årene har folket i fjellregionen bitterlig fått erfare hva sentralisering og fusjonering kan føre med seg. Meierisamvirket er rasjonalisert, og flere anlegg er allerede nedlagt. Fremtidsutsiktene ved Hed-Opp's anlegg på Tynset har allerede utkjempet flere harde slag. Det vakte bestyrtelse i regionen da anlegget til Norske Skog på Røros ble nedlagt, til tross for at dette gikk med solid overskudd.

Eksemplene er mange, også innen forsikringsbransjen. I alle år har Tolga-Os Sparebank takket nei til alle "friere". Fusjonstanken er kontant avvist, hver gang. I jubileumsåret vil banken med styrke markere at jubilanten fortsatt er sjølstendig og lokalstyrt. I tillegg gebyrfri.

"Banken mot strømmen". Det er en av karakteristikken Tolga-Os Sparebank har høstet i siste halvdel av 1980-tallet. Småvittige sjeler har hevdet at det en gang i framtida vil være to banker igjen i landet, Norges Bank og Tolga-Os Sparebank! 125-åringen er standhaftig, og går på ingen måte med "giftetanker". Ingen, i administrasjonen, styret, forstandskapet eller blant de ansatte har tro på store bankfusjoner.

Hovedkontoret på Tolga

Ansatte på Tolga

Bak fra venstre: Mette Harsjøen, Hege Narbuvoll, Ingvild Buttingsrud; Aud Torun Bursle, Marit Bakken, Grete Urset, Kaia Krog, Petra Sæther.

Foran fra Venstre: Eilif Engesvoll, Jon Gunnar Dølmo, Arnljot Kr. Aas og Bjørnar Kristiansen.

Sparebankens avdeling på Os

Ansatte på Os

*Bak fra venstre:
Hege Grue, Dag-Erik Kjendseth, Tore
Eklo, og Aud Bakosgjelten*

*Foran fra venstre:
Grethe Østgårdsgjelten, Mai Kristin
Tuveng og Solveig Meli Hval.*

Sparebankens avdeling på Tynset

Ansatte på Tynset

*Fra venstre:
Signe Myren, Nils Sandnes og Randi Eide
Borren.*

125 ÅR

*Sparebankens filial i Vingelen
Filialen betjenes av ansatte
på Tolga*

*Sparebankens filial i Dalsbygda. Filialen
betjenes av ansatte på Os.*

FUSJON IKKE AKTUELL POLITIKK

- Jeg føler at til tider er Tolga-Os Sparebank verre plaget enn ei fager odelsjente i 20-åra. Fusjonstilbudene har vært mange de siste årene. Med vår styrke og soliditet i markedet er vi ei attraktiv "brud". Det kommer ikke på tale med noe "ekteskap" så lenge jeg sitter med ansvaret. I så fall må noe helt ulykksalig skje.

Banksjef Bjørnar Kristiansen avfeier bestemt alle hentydninger om mulige sammenslutninger. I løpet av 80 – årene, særlig de to siste, har fusjonsbølgen herjet nesten fritt med bankvesenet. Den ene banken etter den andre har opphørt som sjølstendig bank, men Tolga-Os Sparebank har alltid avvist ethvert tilbud.

- Vi tror ikke på fusjoner og store enheter. Kundene ønsker nærhet og personlig kontakt i sitt forhold til banken. Gjennom skiftende tider har Tolga-Os Sparebank valgt å stå på egne bein, og det kommer vi til å gjøre også i framtida. Vi har vært og skal fortsatt være en lokalstyrt bank. Det er profilen vår. Derfor har vi beholdt kundene våre og vår velvilje i kommunene, noe som har vært særlig viktig i siste halvdel av 1980-årene. Ved hver fusjonering rettes søkelyset mot styringsretten og mot sjølråderetten. Vi har vonde eksempler på hvor ille det kan gå. Tenk bare på Norske Skog. Til tross for at avdelingen på Røros gikk med solid overskudd, ble den nedlagt. Ikke glem meieri- og slakterisamvirkene, og forsikring. Fusjoner og sentral dirigering tjener ikke fjellregionen.

Tjener distriktet

Soliditet preger Tolga-Os Sparebank i jubileumsåret. Forvaltningskapitalen ved siste årsskifte var på 430 millioner kroner. Inntjeningen i 1989 var på 10 millioner. Inneværende år regner banken med cirka 12 millioner i inntjening. Tapsrisikoen er kalkulert til 2 millioner.

- Har Tolga-Os Sparebank nok risikovillig kapital å satse med tanke på fortsatt utvikling i distriktet?

- Ja, og vi har hittil ikke sagt nei til ett eneste fornuftig prosjekt. Jeg føler tvert om at vi strekker våre forpliktelser til distriktet lenger enn vi fra et

bankmessig standpunkt kanskje bør gjøre. Uansett kommer vi til å satse enda mer kapital og kompetanse på å utvikle bygdene. Flere gledelige ting har skjedd de to siste årene i nærmiljøet vårt, og mer vil komme. Banken står klar til å være med å dra i gang ytterligere ny virksomhet. Ikke bare næringsvirksomhet, men også tiltak i kulturell sammenheng. Eksempelvis støtte til frivillige organisasjoner, og hjelp til barne- og ungdomsarbeid.

Det bør opplyses at banksjef Bjørnar Kristiansen i jubileumsåret har avsatt 600 000 kroner til ulike organisasjoner i Tolga og Os kommuner, alt fra sponsorkontrakter til gaver. Ikke en eneste organisasjon er avvist hos oss når de har kommet og bedt om hjelp, forsikrer banksjefen.

- Hvilke større prosjekter har Tolga-Os Sparebank engasjert seg i de siste årene?

- Vi har gått inn i Os Utbyggingsselskap med 260 000 kroner i aksjekapital. Videre har vi aksjer for 100 000 i Vingelen Næringssselskap, for 200 000 kroner i Innlandsvekst og for 100 000 kroner i Drevsjø Trelast. Bare for å nevne noen.

En stor arbeidsplass

Tolga-Os Sparebank er en betydelig arbeidsplass med sine 26 ansatte (i overkant av 20 årsverk).

Fordelingen er den: Tolga 12, Os 7, Tynset 4, Dalsbygda 1 og Vingelen 1. Banksjef Kristiansen regner med 2 nyansettelser i løpet av 1990. På Tolga skal det tilsettes en bedriftsrådgiver, på Tynset skal skrankefunksjonen styrkes.

- Var Tynset et lykkelig valg for Tolga-Os Sparebank?

- Så avgjort. Tilstrømmingen av kunder til Tynset avdelingen har vært helt utrolig, og langt større enn de mest positive anslag. Vi har fått meget trivelige banklokaler på Tron-Torget, og våre ansatte der, som ellers, gjør en utmerket jobb.

- Går Tolga-Os Sparebank med planer om ytterligere etableringer?

- Foreløpig ikke. Vi har bak oss to år med betydelig vekst. Etter etableringen på Tynset har vi følt behov for å dempe veksten og konsolidere banken. I fjor var vi eksempelvis noe mer tilbakeholden med å

jobbe i andre og fjerne markeder, enn vi tidligere har vært.

- Hva med framtidsutsiktene?
- I 1990 regner vi med en forholdsvis beskjedne vekst i forvaltningskapitalen. Vi tror imidlertid at tilstrømningen av kunder vil fortsette. Stadig flere velger oss som bankforbindelse. Generelt må vi belage oss på et høyere tapsnivå enn vi har vært vant med de siste årene. For oss kan det i praksis bety tap på 2 til 2,5 millioner kroner. Jeg vil understreke at vi fortsatt tar sikte på å være den ledende og beste bank i vårt distrikt når det gjelder rentetilbud til våre kunder, både for lån og innskudd. Og sist, men ikke minst: I enda sterkere grad enn tidligere vil vi profitere på å være en lokalstyrt og gebyrfri bank.

Forretningsmessig samarbeid

- Avviser du alle former for samarbeid, Bjørnar Kristiansen?
- Ingen av sparebankene i distriktet er tjent med å oppgi sin egenart og lokale forankring.

Vi kan likevel innlede samarbeid av rent forretningsmessig karakter, noe jeg tror vil komme. For øvrig ser jeg for meg ei utvikling hvor vi får Haltdalen Sparebank og Røros Sparebank som de eneste sparebankene nordafor. I Nord-Østerdal, og østerdalene for øvrig, vil Tolga-Os Sparebank få en stadig sterkere posisjon. På samme tid vil de større bankene tape markedsandeler.

- Den spådommen bur du begrunne.
- Vi vil få en ytterligere fusjon og sammenslåing av banker og andre finansaktører. Vi vil få stadig sterkere konkurranse fra utenlandske banker, særlig i de sentrale områder. Dette vil gi økte markedsandeler til de sparebankene som har sine markeder lokalt. Jeg tror også at de bedriftene som vil lykkes best i området vårt, er de lokale sjølstendige virksomheter, inklusive banker. Skal vi bevare og utvikle de fortrinn som vi har i Nord-Østerdal, må vi utvilsomt skape et langt sterkere og bedre regionalt samarbeid enn vi har i dag.

EVENTYRLIGE ÅR FOR MAGNE

Magne Tolgensbakk's hjerte banker varmt for Tolga-Os Sparebank. Som styreformann i perioden 1978 til 1990, har han på nært hold opplevd sparebankens nesten eventyrlige vekst og utvikling.

- Oppslutningen om lokalbanken har økt enormt i 80 – åra. Jeg vil se tilbake på mini 12 år som styreformann med stor glede. Det mest spennende og absolutt mest tidkrevende var byggeprosjektet på Tolga.

Gardbruker Magne Tolgensbakk (63) overtok som styreformann etter tannlege Alf Normann Bakken. I jubileumsåret overlates styreklubba til daglig leder Per Simensen fra Os.

Fra stuevinduet har avtroppende styreformann Tolgas beste utsikt til Malmplassen, brua og bankbygget. Rart må det bli å overlate ansvaret til andre.

- Arbeidsforholdene for de ansatte i banken var mildt sagt trange da jeg overtok formannsklubba på slutten av 70-tallet. Byggeprosjektet på Os var derimot i godt gjenge, og planer for nybygg på Tolga var diskutert. I april 1979 åpnet vi ny filial i Vingelen, og i mai samme år tok vi i bruk det nye forretningsbygget på Os-torget. En stor dag både for banken og osingene, minnes Magne.

- Det tok lengre tid å få realisert nybygget på Tolga?

- Forholdene i gammelbygget var på ingen måte gode. Banken hadde for lengst vokst ut av lokalene, og alle så fram til å flytte over i tidsmessige og nye lokaler. Byggeprosjektet på Tolga tok noe tid, det er rett nok, men mangt og mye måtte avklares undervegs. Styret fungerte som byggekomité, og da vi til slutt ble enige med kommunen om å gå sammen om prosjektet, var det en stor personlig tilfredsstillelse for meg. Huset tok vi i bruk den 29.juni i 1981. Den dagen vil mange huske med glede på Tolga, ikke minst de ansatte.

- Situasjonen endret seg totalt for banken etter byggeperioden?

- Det skal være sikkert. I gammelbanken var mulighetene små til å drive utadrettet virksomhet. Nybyggene på Os og Tolga endret også publikums holdning til sparebanken. Oppslutningen om banken har rett og slett vært fantastisk i ettertid. Nå er vi etablert så godt i distriktet, og vår økonomi er så solid, at eventuelle "friere" ikke kan forvente noen særlig stor imøtekommenhet hos oss.

- Du mener utspill med tanke på fusjon?

- Du kan si det slik. Vår forankring ligger i lokalsamfunnet, og noe drastisk må skj om vi ikke lenger skal greie oss sjøl. Banken må derimot ha som mål å bli den største i Nord-Østerdal.

- Har du i din tid som styreformann for alvor vært med på diskusjoner om fusjon?

- Nei, direkte forhandlinger har det ikke vært, men henvendelsene har vært mange. Slike utspill har aldri blitt møtt med respons av noen i styret og forstanderskapet, ei heller av de ansatte. Snarere tvert om. Det samme er tilfellet blant våre innskytere. Innbyggerne i våre kommuner regner Tolga-Os Sparebank som "sin". Det forteller alt om oppslutningen.

- Har vervet som styreformann bare vært til glede for deg?

- Ubetinget ja. Det har rett og slett vært en fornøyelse. Administrasjonen har vært solid, det samme medarbeiderne i alle avdelinger. På mange måter har årene som styreformann vært problemfrie, med få unntak.

- I 1989 etablerte Tolga-Os Sparebank egen avdeling på Tynset. Kommentarer?

- Jeg skal innrømme at saken ble grundig diskutert på forhånd. Avveiningene for og i mot var mange. Den utløsende faktor var våre mange kunder i området. Ved å opprette egen avdeling på Tynset ville vi kunne yte en langt bedre service overfor disse. I tillegg er det ekstra gledelig å registrere at tilstrømningen av nye kunder er langt større enn forventet.

- Bør banken ekspandere ytterligere i distriktet?

- Situasjonen i dag tilsier ikke at banken bør opprette flere avdelinger, men mye kan endre seg i løpet av fem til ti år. Generelt har jeg inntrykk av at

bankvesenet er i ferd med å stabilisere seg etter flere urolige år.

- Du overtok som syreformann i 1978. Det året var forvaltningskapitalen på 76 millioner kroner. Du takker av som styreformann i løpet av 1990. Ved siste årsskifte hadde forvaltningskapitalen steget med 430,7 millioner kroner. Du har tjent to banksjefer og er den styreformannen som har vært med på den mest ekspansive og rikeste perioden i bankens 125-årige historie. Det blir ingen legg oppgave for din etterfølger å ta over?

- Jeg er ikke det minste bekymret. Per Simensen er en dyktig person med beina godt plantet i lokalmiljøet. Personlig er jeg ganske sikker at bankens nesten eventyrlige utvikling på 80-tallet, skyldes korrekte valg gjort av oss. Alle framstøt fra andre med tanke på fusjonering, er avvist. Mitt råd og mitt ønske må bli at ingen lar seg led inn på andre tanker. Vi må fortsatt greie oss sjøl, mener Magne Tolgensbakk.

I jubileumsåret overtar Per Simensen som styreformann etter Magne Tolgensbakk (til høyre). Tolgensbakk har tjent Tolga-Os Sparebank i 12 år

TOLGA – OS, MIN SPAREBANK

Daglig leder i Os Utbyggingsselskap A/S, Per Simensen, overtar som styreformann i Tolga-Os Sparebank etter Magne Tolgensbakk. Simensen gleder seg til oppgaven.

- Etter åtte år i forstanderskapet føler jeg noe helt spesielt for Tolga-Os Sparebank. Følelsene er varme, for dette er en bank helt i tråd med min ideologi, sier Simensen.

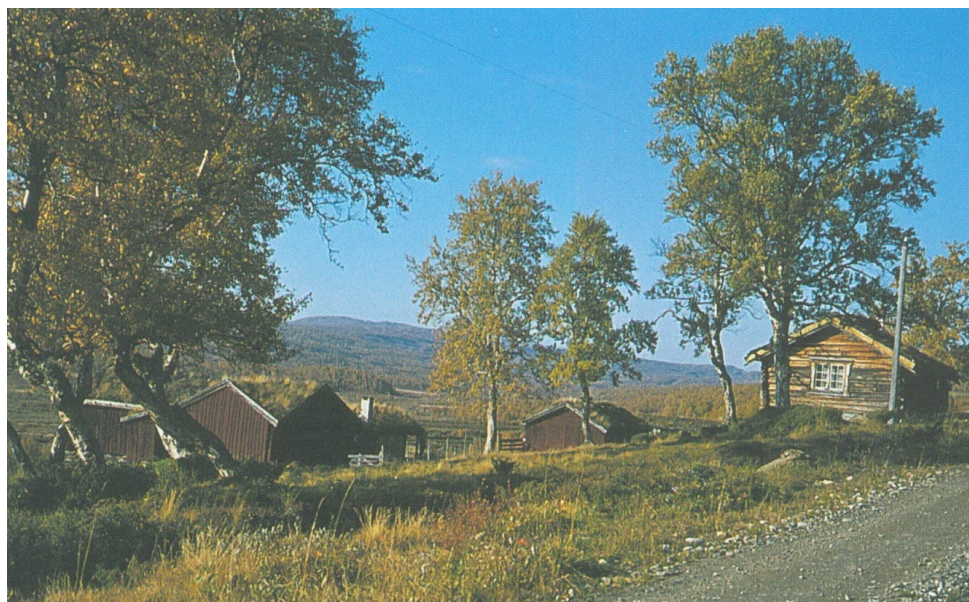
- Det verste fusjonspresset er over. Jeg tror ikke at styret i Tolga-Os Sparebank i den nærmeste framtid vil merke dette på samme måte som før. For øvrig har banken for lengst "spikret" fast at den ønsker å greie seg sjøl, en politikk jeg fullt ut er enig i. Av samme mening er bankens kunder. Folk flest i Os og Tolga kommuner føler mye for lokalbanken sin. Dette er holdninger som vi må ta godt vare på, mener Per Simensen.

- Banken har nesten 100 prosent oppslutning i primærkommunene Os og Tolga. I tillegg har banken egen avdeling på Tynset. Hvilken kurs vil du råde banken til å følge i årene som kommer?

- Først og fremst må vi ta godt vare på de mange kundene som vi allerede har, og de mange som ønsker å bruke oss utenfor Tolga og Os. Jeg ser gjerne at banken søker nye markeder i Nord-Østerdal. Dersom stadig flere nord-østerdøler ønsker å bruke oss, blir det vår oppgave å ta vare på disse på en best mulig måte. Om dette skal skje ved åpning av nye avdelingskontorer eller på annen måte, vil vi vurdere til enhver tid. Samtidig tror jeg på et positivt og spennende samarbeid med Røros Sparebank, uten at vi har til hensikt å trenge oss inn på "nordflanken".

- Tolga-Os Sparebank har hatt en eventyrlig vekst i løpet av 80 årene. Kommer veksten til å bli den samme, også i 90 årene?

- Tolga-Os Sparebank har meget godt fotfeste i lokalkarkedet, som jo har sine begrensninger, tross alt. Derfor tror jeg at vekstkurven vil flate ut, noe vi bør innstille oss på. Sørøver har vi ennå mye å gå på, sier Per Simensen. Hans målsetting for Tolga-Os Sparebank i 90-årene er en fortsatt sjølstendig bank med pen og pyntelig vekst.

**OVERSIKT OVER STYREFORMENN,
KASSERERE, BANKSJEFER OG
FORSTANDERSKAPSMEDLEMMER**

Styreformenn:

1.	Esten I. Os	1865-1869
2.	Hågen P. Gjeltten	1870-1876
3.	Jon E. Hom	1876-1886
4.	E. Vangsgjeltten	1886-1889
5.	Jon E. Holm	1889-1891
6.	Ole P. Røsten	1891-1898
7.	Ellef Holm	1899-1910
8.	Ole A. Osmoen	1911-1912
9.	Ellef Holm	1912-1934
10.	Ola K. Rye	1934-1949
11.	Kjell Moen	1950-1952
12.	Knut Nygård	1952-1956
13.	Ola E. Øvergård	1956-1966
14.	Iver Jordet	1966-1967
15.	Odd S. Østgård	1967-1976
16.	Alf N. Bakken	1976-1978
17.	Magne Tolgensbakk	1978-1990
18.	Per Simensen	1990

**Kasserere (1865-1965) og banksjefer
(fra 1965)**

1.	Ole Iver Strand	1865-1896
2.	Hans Rye	1896-1921
3.	Ole Osmoen	1921-1922
4.	E. Bjøråneset	1922-1929
5.	Ivar Eide	1929-1960
6.	Hågen Hangaard	1961-1965
7.	Jarne Koksvik	1965-1974
8.	Chr. Christensen	1974-1978
9.	Jon Langørgen	1978-1986
10.	Bjørnar Kristiansen	1986

Forstanderskapet i jubileumsåret 1990

Innskytervalgte medlemmer:

Tolga kommune:

Kari Aas-Eng, Tolga
Stein Østgård, Tolga
Solvor V. Jordet, Vingelen
Simen Gjeltten, Tolga

Varamedlemmer:

Kjell Sønsmør, Tolga
Esten Gjeltten, Tolga

Os kommune:

Arne Grue, Os
Per Simensen, Os
Jon Horten, Os
Björg D. Sæter, Os

Varamedlemmer:

Bjørn Mikkelsen, Os
Astrid Sund, Os

Kommunevalgte medlemmer:

Tolga kommune

Jakob Nordvang, Vingelen
Asbjørn Slettan, Tolga
Anne-Lise H. Storbækken, Tolga
Turid Nygaard, Øversjødalen

Varamedlemmer:

E. Johnsgård, Tolga
Gudny H. Bakken, Tolga

Os kommune:

Grete Hernes, Os
Jarle Bækken, Os
Harald E. Østgårdsgjeltten, Os
Signe Håsether, Tufsingdalen

Varamedlemmer:

Erik P. Johaug, Os
Björg Røsten, Tufsingdalen

Medlemmer valgt av de ansatte

Petra Sæther, Tolga
Solveig Meli Hval, Os
Jon Gunnar Dølmo, Tolga
Dag-Erik Kjendseth, Os

Varamedlemmer
Hege Grue, Os
Hege Narbuvoll, Tolga
Kaia Krogh, Tolga

Styret i 1990

Formann	Per Simensen, Os
Nestformann	Jens Røe, Vingelen
Styremedl.	Per Nyheim, Tolga
Styremedl.	Karin Wikan, Os
Styremed.	Kaia Krog, Tolga
Banksjef	Bjørnar Kristiansen

Varamedlemmer	
Ola Flatgård	Tolga
Harald E.	Os
Østgårdsgjelten	
Grethe	Os
Østgårdsgjelten	
Arnljot Aas	Tolga

Ansatt i 1990

Tolga

Bjørnar Kristiansen
Arnljot Aas
Jon Gunnar Dølmo
Ingvild Buttingsrud
Petra Sæther
Grete Urset
Kaia Krogh
Eilif Engesvoll
Marit Bakken
Aud Torun Bursle
Hege Narbuvoll
Mette Harsjøen

Os

Tore Eklo
Mai Kristin Tuveng
Solveig Meli Hval
Dag-Erik Kjendseth
Aud Bakosgjelten
Hege Marie Grue
Grethe Østgårdsgjelten

Tynset

Nils Sandnes
Randi Eide Borren
Signe Myren

Det gamle styret med varamedlemmer:

Fra venstre: Jens Røe, Kaia Krogh, Bjørnar Kristiansen, Magne Tolgensbakk, Tor Olav Narbuvoll, Karin Wikan, Per Nyheim, Grethe Østgårdsgjelten, (Harald Eilif Østgårdsgjelten var ikke tilstede da bildet ble tatt.)

Det nye styre med varamedlemmer:

Fra venstre: Ola Flatgård, Kaia Krogh, Bjørnar Kristiansen, Per Simensen, Jens Røe, Karin Wikan, Per Nyheim, Grethe Østgårdsgjelten; (Harald Eilif Østgårdsgjelten var ikke tilstede da bilde ble tatt.)